

(5) Panchayat works—below Rs. 500.

നിയമം ഏതു തരത്തിലാണെന്നാലും മറ്റും കർഷകം അവസാനംവരെ ഏതാണ്ട് ഈ പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നതായ അധികാരം പഞ്ചായത്തുകാർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കർഷകം അവസാനത്തോടു കൂടിയാണ് പുതിയ പഞ്ചായത്തു രൂപം നടപ്പിൽ വന്നത്. അതിൽ പഞ്ചായത്തുകാർക്ക് നൂറു ശതമാനത്തിൽ കവിയാത്തതായ പണികൾ നടത്തുവാനുള്ള കരാറുകൾ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുകയും, അതിൽ കവിഞ്ഞ പണികൾക്കു കരാറുകാരനെ നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള അധികാരം പഞ്ചായത്തു രജിസ്ട്രാറവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഓരോ വല്ലേജുകളിലും ഉള്ള പണികൾക്ക് ഭക്ഷാസുകൾ സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ അതതു പഞ്ചായത്തുകാർക്കു വയ്യ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ തത്പരമെന്നാണെന്ന് എന്നിയ്ക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ആ നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ച മാതൃക എന്നിയ്ക്കുവരിട്ടെ പറയുവാനുള്ള. അല്ലാതെ പഞ്ചായത്തു രജിസ്ട്രാറവർക്കു നടത്തുന്ന നടപടികളെ സംബന്ധിച്ചൊന്നും എന്നിയ്ക്കു ആക്ഷേപമില്ല. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ൫൦൦ രൂപ വരെയുള്ള പണികൾ പഞ്ചായത്തുകാർക്കു കൊടുത്തു നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു കഴുപ്പും വരുവാനില്ല. മറ്റൊരു അവസാനംവരെ പഞ്ചായത്തുകൾ മുഖാന്തിരം ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തുവരുന്ന പണികൾ ശരിയാക്കണം അവർ നടത്തിവന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഈ അധികാരം കൊടുക്കുന്നതായാൽ യാതൊരു തരക്കേടും വരുവാനില്ല. അതിലേയ്ക്കു ഒരു നിയമം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ നിയമം ഒന്നു മാറ്റുകയാണു വേണ്ടതു്, എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ഒരു അനാലായമായ നിശ്ചയം പുതിയ രൂളിൽ വന്നുവെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നത്. ൫൦൦ രൂപ വരെയുള്ള പണികൾക്കുള്ള ഭക്ഷാസുകൾ പഞ്ചായത്തുകാർ സ്വീകരിച്ചു. അതിന്റെ അവസാന അധികാരം പഞ്ചായത്തു രജിസ്ട്രാറവർക്കു കൊടുക്കുവാൻ ജിയോ ആരായാലും എടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്നിയ്ക്കു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. എന്റെ പ്രമേയത്തിൽ "സ്വീകരിയ്ക്കു" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം ഭക്ഷാസുകൾ പഞ്ചായത്തുകാർതന്നെ നേരിട്ടു സ്വീകരിയ്ക്കുക എന്നു മാത്രമാണ്. അവസാനത്തീട്ട് പഞ്ചായത്തുകാർക്കുവേണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

സ്ഥിതി. പഞ്ചായത്തുകാർ ടെൻറർ ചെയ്തപ്പോൾ കരാറുകാരനെ ശുപാർശ ചെയ്ത് രജിസ്ട്രാർ അവർകൾക്കയച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. ഇപ്പോഴത്തെ നിയമപ്രകാരം ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ൧൦൧ രൂപ ആയാൽ അത് പഞ്ചായത്തു രജിസ്ട്രാറാഫീസിൽ വെച്ചാണ് ടെൻറർ വെച്ചിട്ടു കൊടുക്കുന്നത്. ഇത് പഞ്ചായത്തുകാർ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു വിഷമവും വരുവാനില്ല. പക്ഷെ ഇതിൽ ഞാൻ കാണാത്ത വല്ല വിഷമങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അത് എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി തന്നാൽ എനിക്കു യാതൊരു നിർബ്ബന്ധമില്ലാത്തതിനാൽ ഈ പ്രമേയം പരിഗണിക്കുവാൻ വിരോധമില്ല. ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും കൂടുതലായ പണികൾക്ക് ടെൻറർ രജിസ്ട്രാർ സ്വീകരിച്ചു കരാർകാരെ ഏല്പിക്കുന്ന പഞ്ചായത്തുപണികൾ രജിസ്ട്രാർ വഴി ചെയ്യുന്നതും പഞ്ചായത്തുകാർ വഴി ചെയ്യുന്നതുമായ കുറച്ചു വ്യത്യാസമുണ്ട്. രജിസ്ട്രാർ നിശ്ചയിച്ച കരാറുകാരന് പഞ്ചായത്തുകാരെ വളരെ വിലവയ്ക്കേണ്ടതില്ലെന്നു സാധാരണയായി ധാരണയുള്ളതായും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പഞ്ചായത്തുകാർ വഴിയായി ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ കരാറുകാർക്ക് പഞ്ചായത്തുകാരുടെ ഉപദേശങ്ങളനുസരിച്ചു നടക്കുവാൻ ശ്രദ്ധ അധികമുണ്ടാകും. രജിസ്ട്രാർ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ പഞ്ചായത്തുകാരുടെ ഉപദേശം വളരെ വിലവയ്ക്കാതെയും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതു പണിയുടേയും മേലന്വേഷണം റെഗിയായി നടത്തേണ്ടതിനു പഞ്ചായത്തുകാർക്ക് ഉത്സാഹമില്ലാത്ത പക്ഷം പല വീഴ്ചകളും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിനിൽ പഞ്ചായത്തുകാർക്ക് ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ചുമതലയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Dr. A. R. Meron—I second it.

മിസ്റ്റർ ജോസഫ് പെട്ട.—എനിക്കു ഇതിൽ ഒരു സംഗതി ചോദിച്ചു വെളിച്ചപ്പെടുത്തണമെന്നുണ്ട്. പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നത് “പഞ്ചായത്തിൻ കീഴിലുള്ള ൫൦൦ ക. യിൽ കവിയാതെയുള്ള പണികൾക്കു ദർശനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം അതതു പഞ്ചായത്തുകാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു” ഈ സഭ ഗവണ്മെന്റിനോടു ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു എന്നാണ്.

ഇതിൽ “സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള” എന്നുള്ളത് “സ്വീകരിച്ച ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള” എന്നാക്കിയാൽ കുറച്ചുകൂടി നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അങ്ങനെ മാറ്റുന്നതുകൊണ്ട് അവതാരകന്റെ ഉദ്ദേശം ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ അവതാരകൻ ഇതു സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

ഡപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ട്.—ഏതു ഭാഗമാണ്?
മിസ്റ്റർ ജോസഫ് പെട്ട.—“സ്വീകരിക്കുന്നതിന്” എന്നതു സ്വീകരിച്ച ശുപാർ ചെയ്യുന്നതിന് Receive and recommend എന്നാക്കണം.

As the following amendment was not moved it was considered withdrawn.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രൻ.—“500” എന്നതു മറ്റൊരു “250” എന്നാക്കുക, “സ്വീകരിക്കുക” എന്നതിനുമുമ്പ് “വിളിച്ചു മിവാൻജി അവർകളുടെ അനവാദത്തോടുകൂടി” എന്നു ചേർക്കണം.

Mr. A. Sankara Poduval.—May I know Sir, what the present rule is? Please read the rule.

Mr. P. V. Raphael.—“In regard to the execution of work costing Rs. 100 and below, the Panchayats shall have full discretion as to the agency by which such sanctioned work is to be carried out and in doing so, the Panchayats shall be guided by the following.

(a) No work should be undertaken for execution before estimates are prepared and sanctioned as provided for in Rule 37 supra. All works in respect of which sanction has been obtained or estimates are passed shall be duly notified in the Panchayat Office as well as in the Village to which the work relates.

(b) The Panchayats shall as far as possible entrust work on contract by calling for tenders except in cases of very urgent nature when it shall be competent for the Panchayats to carry out such works through other agencies.

(c) In regard to the execution of works costing more than Rs. 100 the Registrar of Village Panchayats is to determine the agency through which the works are to be executed; but the Registrar should obtain the sanction of the Diwan, for works costing more than Rs. 2,000 before such works are entrusted for execution.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—സർ, ഈ പ്രമേയം പുതിയ പഞ്ചായത്തു രൂപസിലെ നമ്പ്വ (a) എന്നുള്ള ഉപഖണ്ഡത്തെ ഭേദം തരിച്ചു ചെയ്യേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ രൂളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് 100 ക. യിൽ കവിഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ നടത്തേണ്ടത് ആരു മുഖാന്തിരമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അധികാരം പഞ്ചായത്തു രജിസ്ട്രാറിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നാണ്. ഈ അധികാരം അദ്ദേഹത്തിന് 100 രൂപ മുതൽ 2,000 രൂപ വരെയുള്ള പ്രവൃത്തികളെ സമീപസ്ഥങ്ങളായ് സ്ഥലത്തുള്ള പഞ്ചായത്തുകാർ 100 ക. വരെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ നടത്തുവാനുള്ള അധികാരവും വച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അധികാരം 2,000 ക. വരെ ആക്കേണമെന്നു അവതാരകൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുവളരെ സുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. വളരെ കാലമായി ഈ വക പ്രവൃത്തികൾ പഞ്ചായത്തുകാർ തന്നെ നടത്തുവരുന്നതുമാണ്. 100 ക. ക്കുടകമായപ്പോഴേയ്ക്കും പഞ്ചായത്തുകാർ തകരാറുപിടിച്ചു കൂട്ടാണെന്നു രജിസ്ട്രാറും ഗവണ്മെണ്ടും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പഞ്ചായത്തുകാർ നടത്തുന്ന

കാഴ്ചകളെ സംബന്ധിച്ച നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. മൊത്തത്തിൽ ചറയുകയാണെങ്കിൽ പഞ്ചായത്തുകാരെ എന്തുദേശത്തോടുകൂടിയായാണോ ഏല്പാട് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ആവക കാഴ്ചക്കുറവുകൾ വന്നുവരുന്നതിൽ അവർ പ്രാപ്തിയും ശ്രദ്ധയും ഉള്ളവരായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു ൨൦൦ ക. വരെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ സംബന്ധിച്ച ദർശനങ്ങൾ അതാതു പഞ്ചായത്തുകാർ സ്വീകരിച്ചു നടത്തുന്നതിൽ അവർ തകരാറു വരുത്തുകയല്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അപരാധമുള്ള അതൃപ്തികൊണ്ടാണ് ഈ വക പ്രവൃത്തികൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അധികാരം അവർക്കു കൊടുക്കാതെ രജിസ്ട്രാർ അവർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. എന്റെ അനുഭവത്തിൽ ഈ അധികാരം പഞ്ചായത്തുകാർക്കു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു തകരാറും വരാനില്ല. ഈ അധികാരം അവർക്കു കൊടുത്താലും എന്തെങ്കിലും വഴക്കുണ്ടെന്നു വരികിൽ അത് അന്വേഷിച്ചാണുള്ള മുഴുവൻ അധികാരവും രജിസ്ട്രാർക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പഞ്ചായത്തുകാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമായി ഇതിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും സാധ്യതയുണ്ടെന്നല്ല. വെറുതെ പഞ്ചായത്തുകാർ തെറ്റുകാരാണെന്നുള്ള ഉത്തരം മാത്രം വച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കു ഈ അധികാരം നൽകാതെ തീർക്കുന്നതു ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. വീല്ല്യപ്രാഴ്വര അവരറിയാതെ ഉണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകൾകണ്ടുപിടിച്ചു അവയെ ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന കടമ പഞ്ചായത്തു രജിസ്ട്രാർക്കുണ്ട്. ഇതു വലിയ അധികാരം പഞ്ചായത്തിനു കൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്, അവരെക്കൊണ്ട് അതു ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല എന്നല്ലാമാണ്; ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ പഞ്ചായത്തുകളെ തീരെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്. അവർ പ്രജസ്ലിക്ക് യോഗാത്മകമാണ്; കഷ്ടിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടും എന്ന വിശ്വാസം നവമണ്ണയിലുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും പഞ്ചായത്തുകളുടെ അധികാരം വർദ്ധിച്ചു പുഷ്ടപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ അവരുടെ അധികാരങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ കാരോന്നായി എടുത്തുകളയുന്നത് ഒരായുധം ശരിയല്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് അതാതു സ്ഥലത്തുള്ള യോഗാത്മകരായ ആളുകളെ പരിഹസിക്കുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ് വരുന്നത്. അതാതു ശരിയായ സംഗതികൾ നടത്തുവാനുള്ള അധികാരവും അവകാശവും ൨൦൦ ക. വരെയുള്ളത് അവർക്കു കൊടുത്താൽ വലിയ അപകടമൊന്നും വരാനില്ല. അഥവാ വല്ല അപകടവും വരുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നന്നെയും ആ അധികാരം ഒരു ഒറ്റ ആൾക്കു കൊടുത്താലും ഈ വക അപകടങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും വന്നുകൂടാത്തതല്ല. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ പെട്ട ചില പ്രവൃത്തികളെ പറ്റി ചുമതലാബോധമുള്ള ചിലർ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു—ഈ അടുത്ത് കാല

ത്തുതന്നെ കഴിഞ്ഞ Budget കാലത്ത്—ഇപ്പോഴത്തെ രൂപ അനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തികളെയും നടപടികളെയുംപറ്റി വളരെ ആക്ഷേപമായി എനോട്ട പറഞ്ഞു. ഉദാഹരണമായി ഒരു സ്ഥലവും മൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അത് ഏതാണെന്നു ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നില്ല. അതിൽ പ്രവൃത്തി നടത്തുവാനുള്ള പരസ്യം പുറത്തുവെച്ചു. അതിൽ പതിച്ചു. അതിന്റെ രജിസ്ട്രാറുടെ ആഫീസിൽ ആളുകൾ ചെന്നപ്പോഴേക്കും പണി മറ്റൊരോ കൊണ്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ദക്ഷാസുകൾപയോഗിച്ച് ഫീസുകളിൽ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഭവച്യതയെക്കുറിച്ചാണ് ഇതെല്ലാം. ഇതൊക്കെ വളരെ ആഭാസമായിട്ടുള്ളതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രമേയത്തെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥം.

Mr. P. V. Raphael.—Sir, this resolution, I beg to submit, has started on a very wrong conception. The Hon'ble Member for Palayannur started by saying that according to the old rules the power of entrusting works on contract vested in the Panchayats concerned till the end of 1107.

Mr. T. K. Nayar.—May I explain that, Sir? I did not say that.

ഞാൻ പറഞ്ഞത് “നിയമം ഏതു തരത്തിൽ ഇരുന്നാലും” എന്നാണ്. ഇത് മറ്റെ വരെ അതാതു പുഞ്ചായത്തുകളിൽനിന്നായിരുന്നു നടത്തിവന്നിരുന്നത് എന്നായിരുന്നു എന്റെ വാക്ക്. അല്ലാതെ നിയമം ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

Mr. P. V. Raphael.—At last he said that the Panchayats exercised this power and the Hon'ble Member for Mulakunnathukavu said that the law was, till the end of 1107, in this direction and that at the end of 1107 there was a deviation from that law.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—That is another misconception.

Mr. P. V. Raphael.—I think the Hon'ble Member said that, and even now I maintain it. He said, so far as I understood, the powers of the Panchayats are being taken away one by one. As for the practice and the law till the end of 1107, I submit that these were not anywhere there. It was a practice which I myself tried during the year 1107, though the rule was different. Before the year 1107, all the works were generally given on contracts, for about the last six or seven years. Before six or seven years the practice was different. Then the Panchayats at times received tenders, and they were also allowed to carry out the works departmentally. For the last six or seven years till the beginning of 1107, the Panchayats were not generally allowed to do any work by themselves but the works were as a

rule let on contract, tenders for which were generally received by the Head of the Department. This was the practice when I took charge and this is based on the law on the subject. If you examine the old rules, you will find, Sir, that there is absolutely no statutory provision by virtue of which the Panchayats have got the right to demand that such and such works must be got done by them or that tenders for such and such works must be accepted by them. Whereas at the end of 1107, we got the rules amended and gave the Panchayats power up to Rs. 100, so that now, unlike as in the old rules, they can demand, as a matter of right, full powers with regard to a certain class of works. From the end of 1107, therefore, Sir, the Panchayats find their powers increased to this extent. I may also submit for the information of this House, and the Hon'ble Member for Pazhayannur has already stated it, that I have been allowing the Panchayats to receive tenders up to Rs. 500 till the end of 1107. Why I eventually gave it up, I will explain later on. And now, I am allowing the Panchayats in every part of the State to do works departmentally themselves. That is to say, we simply prepare estimates and ask the Panchayats to carry out the works themselves, not only works costing Rs. 500, but works costing even more.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—May I know why?

Mr. P. V. Raphael.—To encourage and develop local labour, local patriotism, and local self-government. Even that we are doing, and that was the practice of old generally. I am reviving the practice of old by virtue of which the Panchayats are being allowed to carry out the works themselves. Wherever a Panchayat expresses a desire that such and such work can be done better by themselves than through a contract agency, whether the contractor be determinable by myself or by the Diwan or by the Panchayat concerned by a resolution of the Panchayat and where I am also satisfied that their proposal is fair, I have invariably allowed it, taking Government sanction where it is necessary. I can assure the House that out of the 86 Panchayats, the House may find a large majority of Panchayats now doing works of this kind. We are giving them necessary advances in lump sums.

Dr. A. R. Menon.—Even beyond Rs. 500?

Mr. P. V. Raphael.—Yes. And I can submit to this House that they are doing the works fairly satisfactorily also. This is what we are doing.

The practice of 1107 of allowing the Panchayats to receive tenders up to Rs. 500 had to be given up for good reasons. I must confess to this House that I have had a lot of complaints

from here and there, that out of a local patriotism or to encourage the local contractor—may be the one or the other or even both—in many cases the good contractors of the Department and the P. W. D. and Municipalities have somehow or other been shelved out and other contractors have been preferred.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Is there not a rule that the lowest tenderer should be given the work?

Mr. P. V. Raphael.—Generally wherever that is practicable.

Dr. A. R. Menon.—On a point of information, Sir, are not the tenders sealed documents which can only be opened in the presence of the Panchayat Registrar?

Mr. P. V. Raphael.—Tenders are sealed documents, but as the Hon'ble Members for Pazhayannur and Cheruviruthi know, there are different ways of defeating good intentions.

There have been these complaints from these contractors and I thought, rather than allow the Panchayats to call for tenders, I will entrust them with the works themselves, so that they may have the satisfaction that they have done the works very satisfactorily and there will be no trouble for the Department. In this I have only followed the law on the subject.

Dr. A. R. Menon.—Is it not against the rule to entrust bigger works without calling for tenders? Is it not the rule that tenders should be called for?

Mr. P. V. Raphael.—The Government have vested the power in me. So that, what I submit is, in many cases these contractors of repute in the Department, in the Municipality and in the D. P. W. don't like the idea of presenting their tenders in the local Panchayats. That is my experience. I may submit my experience for the information of the House, that in the attempt to encourage local patriotism we very often get bad contractors and in some places no contractors at all. Even in Thiruvilluamala, we had the experience. To encourage local patriotism, we got a very bad contractor, and it was even suspected that the allotment will lapse. We had to fine him and see with considerable difficulty that the work was completed. This is what happens in many places.

With regard to the tenders that I dispose of, I may just explain the practice with due reference to the allegation of the Hon'ble Member for Mulakunnathukavu. I, as a rule, call for tenders by open publication in the Gazette and these tender notifications are generally sent before the due date to the Panchayat concerned for local publication.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—May I know how many days previous?

Mr. P. V. Raphael.—Generally we send all these notifications in advance for publication in the locality and tenders are received on the due date and at the due time in my Office; and they are opened by me in the presence of the contractors or their agents and I announce the results then and there in the case of tenders I am competent to dispose of. In the case of other works, I take the Diwan's orders. There is absolutely no complaint about the way in which these things are done by us. This is the system that we are pursuing now and it is working very satisfactorily without any complaints and I don't feel the necessity to make any changes in it. In the circumstances, I submit that the proposal contained in the resolution cannot be accepted as a rule. If any Panchayat will write to me with sufficient reason that such and such works should be disposed of by them by calling for tenders, I have no objection to consider such proposals and do all that I could. But my submission is that these works can very well be got done by the Panchayats themselves as Departmental works.

Mr. A. Sankara Poduval.—I support this resolution and in doing so I wish to state a few facts regarding the rules framed under this Regulation. Now the works done by the Panchayats fall under two categories, ordinary and special; special works being those done with funds to which interested parties contribute half. The following items shall come under the item 'Ordinary'.

- (a) Establishment charges, travelling allowance and Office Expenses.
- (b) Sanitation, Conservancy and Lighting in places where people live collectively in streets, and where for that reason such arrangements are considered necessary.
- (c) Development of means of communication in rural parts by improving and maintaining efficiently the existing Village roads and lanes and opening new ones.
- (d) Maintenance and repair of the existing irrigation works classed as minor irrigation works in Article 300 of the Land Revenue Manual.
- (e) Maintenance of the existing source of water supply (for drinking and washing purposes) and sinking of new wells and tanks in localities where such works are found necessary, etc., etc.

The following classes of works and others of a similar nature shall come under this head, 'Special':—

- (a) Small irrigation works of a productive character that will result in dry lands or Parambas being brought under irrigation and enable single crop lands being converted into double crop lands and the like.
- (b) Establishment of small industrial factories and the like that are calculated of special benefit to the community."

This would seem to indicate that in regard to the execution of a work, costing Rs. 100 and below, the Panchayat is given full freedom to call for tenders, to select the contractor and pass the bill. Of course, in urgent cases, special rules are laid down. When we come to Clause (k)—

"In regard to the execution of works costing more than Rs. 100 the Registrar of Village Panchayats is to determine the agency through which the works are to be executed ; but the Registrar should obtain the sanction of the Diwan for works costing more than Rs. 2,000 before such works are entrusted for execution". So that these rules literally construed, would clearly give the right of calling for tenders and entrusting of such works costing above Rs. 100 to the Registrar of Village Panchayats. He might ask the Panchayat to do it, he might call for tenders, etc., subject to the only condition that works costing Rs. 2,000 are to be carried out only subject to the orders of the Diwan. But it seems to me, that the spirit of this resolution is certainly to be accepted by the House and by the Government, because there is no harm whatever in empowering Panchayats to call for tenders for works up to Rs. 500. This is the practice obtaining in our Municipalities. Of course, the figure is different. What is now left entirely to the discretion of the Registrar of Village Panchayats is proposed to be slightly modified by giving the Panchayats themselves rights not similar to what they possess with regard to the works of Rs. 100 and under, but the right of calling for tenders and forwarding them to the Panchayat Registrar on condition that the work is to be entrusted to the tenderer if found acceptable. That is to say this resolution would add to the status of the Panchayat. It would make the Panchayat more useful. It would lighten the labours of the Panchayat Registrar. We have had the testimony of so many non-official Members, that the present Registrar has been very liberal in that matter, and he has been allowing the Panchayats themselves to do the work. I am against the Panchayats doing work departmentally, except in cases of emergency. It is always desirable to call for tenders and entrust the work to reliable contractors. Now, therefore, this resolution only asks Government to extend to the Panchayat, a right which is now granted to them by the courtesy or grace of the Registrar. It is perfectly open to the Registrar to get such work done through the Panchayats. The choice of the agency is entirely left to the Registrar. He could even request the P. W. D. to do it. Local rates of wages and cost of materials could be conveniently ascertained by the Panchayats, and the execution of the work carefully scrutinised. It would be graceful on the part of the Panchayat Registrar to accept the suggestion. What is now done as a matter of grace or courtesy, is to be made a rule of practice. That is all. I say it is very desirable that the Panchayats should be given more powers, and investing them with this power is certainly harmless. With these few words, I whole-heartedly support the resolution.

Dr. A. R. Memn.—I also wish to speak a few words on the subject. There is some analogy between a Panchayat and a Municipality. The rules of the Municipality allow the Chairman to execute works up to Rs. 50, without the sanction of the Council. It is within the power of the Chairman to call for tenders or to dispose of works up to Rs. 200 and an estimate must be passed by the Council. It is within the jurisdiction of the Council, up to the amount of Rs. 500, to prepare an estimate and give the contract. But above Rs. 500 the Council must obtain the sanction of the Diwan. Even the Municipal Councils where the administration may be expected to conduct on a very serious basis, the sanction of the Diwan is necessary for any amount from Rs. 500 and upwards. Now though the discretion is given to us, we scrupulously and invariably follow the principle of calling tenders except in very rare cases, when we place on record the reason why we have deviated from that path. Not a single contract is given without calling for tenders and invariably the most favourable tender is accepted, unless there is something against the contractor or the tenderer. We are therefore restricting by ourselves our powers so that there may not be any complaint from any source whatsoever. Of course there are difficulties when the contractor goes for a reduction of 49 to 59 per cent and finds himself in the air later on. We are invariably following this practice. If this practice is followed in a place where every one takes keen interest in the Municipal administration, in a place where you are exposed to constructive criticism, vicious criticism, poisonous criticism, even there we have found a salutary principle that contracts should be given only on tenders and the most favourable tender accepted, unless there is something specific against the contractor or the tenderer. I believe that is a very sound principle. But what do we see here?

Clause (k) reads thus:—"In regard to the execution of works costing more than Rs. 100 the Registrar of Village Panchayats is to determine the agency, through which the works are to be executed, but the Registrar should obtain sanction of the Diwan for works costing more than Rs. 200".

I have no complaint whatsoever against the Registrar. He has given no cause for any complaint. According to this rule, there is no restriction whatsoever on the Registrar. Simply it says that the Registrar is to determine the agency. Nothing prevents him in giving the work to a tenderer with 10 or 15 per cent reduction. That is what I understood. Perhaps the Government Advocate will enlighten us on the point. This is a power which, in my opinion, should not be given to any officer, including the Diwan, because even though we may entrust the

work with the best of intentions to a contractor, due to the efficiency of the work that the contractor will turn out, people will say that it is due to favouritism. They will trace some connection, some relationship, genealogically. Why allow yourselves to be exposed to that charge? Let there be a clear understanding. Let the rule be clearly laid down as to how these works should be done. You must invariably call for tenders and accept the most favourable tender. I hope this can be done by the Panchayats. Tenders are sealed, that seal cannot be tampered with. All these tenders are opened in the presence of the Council or, as in the case of the Panchayats, in the presence of the contractors or their agents. I fail to see how anyone can tamper with the seals. The contractors will not divulge the quotations they have quoted because it is their interest to keep these things as secret as possible. Therefore a man who gives a tender is not likely to give the true figures. The procedure now adopted is not in the interests of the State. Do you know the tender reductions now in the P. W. D.?

Deputy President.—You must confine your remarks to the Panchayats.

Dr. A. R. Menon.—Sir, it is relevant to the point at issue. If the President will not listen to what is going on in this House, it is no use wasting my energy like this. The Municipality, the P. W. D. and the Panchayat are the three departments where tenders are called for. I am only going to show the practice that is followed in the P. W. D. in regard to the calling of tenders. I am not criticising the P. W. D. I say, in the P. W. D., the Chief Engineer is here, he would tell that the reduction generally given is 35 to 49 per cent because the rates have not been altered. Therefore a work which would cost Rs. 2,000 actually costs only 1,600, by giving this at tender reduction of 20 per cent. That amount is lost to the State. That is the point. It is only for that purpose I referred to the P. W. D. Therefore this principle of giving contracts without calling for tenders is indefensible, unjust, improper, and injurious to the best interests of the State and should not be practised and should not be allowed to be practised by any Government official unless and until he can show that an emergency has arisen and is in order to safeguard the interests of the institution he serves.

Mr. P. V. Raphael.—We never give contracts without calling for tenders and we invariably accept the lowest tender.

Dr. A. R. Menon.—That ought to be the procedure. I am not criticising the action of the Registrar. But it is written here that the Registrar should determine the agency. It must be specific and I believe, on the whole, that the powers given to

the Municipal Council can very well be given to the Panchayats also. It is a very fair and reasonable request and if the Government promise that they will consider this aspect seriously, we are prepared to withdraw this motion.

Mr. A. Eachara Menon.—We are in an anomalous position with regard to the Panchayats. Adult suffrage has been given to the Panchayat and the Members of the Panchayat are elected by the people of the village. There is no better representative than the Panchayatdar. The Government are supposed to be contemplating to give them enlarged powers. They have given them judicial powers in some Panchayats, thus giving them an opportunity to play with other peoples' money. Now the Government say that they cannot entrust the Panchayatdars with more than Rs. 100. Further, all the works should be estimated for by the Overseer. And if the works are entrusted to the Panchayat the estimate will not come at the proper time when the Panchayats wanted. It is another anomaly. Then there are difficulties in giving contracts. Either all the works should be entrusted to them and the Overseer should be under them or all the works should be given on contract by the Registrar direct. Whatever it be, that the Panchayats are not in a position to be entrusted with Rs. 500 will be a sorrowful position indeed.

മാസ്റ്റർ ടി കെ. നായർ.—ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്കു പറയാനുള്ളതൊക്കെ മുമ്പു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതിൽ കൂടുതലായ സംഗതികൾ മറ്റു മാനിസ്റ്റേഹിതന്മാരും ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമം പ്രസ്തുത വോട്ടിനിടണമെന്ന ഉദ്ദേശം എനിക്കില്ല. ൫൦൦ ക. യും അതിൽ കൂടുതലും ഉള്ള പണികൾ രജിസ്ട്രാർ അവർകൾ പഞ്ചായത്തുകാരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ നിയമപ്രകാരം പഞ്ചായത്തുകാർക്ക് അധികാരമില്ലാത്തതിനാൽ ഈ സംഗതിയ്ക്ക് നിയമം ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനോട് പേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടത് പ്രവൃത്തിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയം പാസ് വലിക്കുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Resolution was, with leave, withdrawn.

The following resolutions were considered withdrawn.

Mr. K. T. Mathew.—This Council recommends to the Government to fix the number and location of liquor shops in Municipal areas in the State, following the recommendation of the Municipality concerned.

Mr. K. T. Mathew.—This Council recommends to issue no license for opening temporary liquor shops in the State.